

Opublikowany w Dz.U. Z 1934 r. Nr 102, poz.919

KONWENCJA MIĘDZYNARODOWA

o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, podpisana w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r. wraz z protokołem oraz protokół fakultatywny,

podpisany tegoż dnia w Genewie.

(Dz. U. z dnia 17 listopada 1934 r.)

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dn. 5 marca 1934 r. - Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 261).

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

MY, IGNACY MOŚCICKI,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

Dnia dwudziestego kwietnia tysiąc dziewięćset dwudziestego dziewiątego roku, podpisana została w Genewie konwencja międzynarodowa o zwalczaniu fałszowania pieniędzy wraz z protokołem oraz protokół fakultatywny o następującem brzmieniu dosłownem:

KONWENCJA MIĘDZYNARODOWA

w celu zwalczania fałszowania pieniędzy.

Jego Królewska Mość Król Albanji; Prezydent Rzeszy Niemieckiej; Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki; Prezydent Związkowy Republiki Austrjackiej; Jego Królewska Mość Król Belgów; Jego Królewska Mość Król Wielkiej Brytanji, Irlandji i Zamorskich Posiadłości Brytyjskich, Cesarz Indyj; Jego Królewska Mość Król Bułgarów; Prezydent Rządu Narodowego Republiki Chińskiej; Prezydent Republiki Kolumbijskiej; Prezydent Republiki Kubańskiej; Jego Królewska Mość Król Duński; Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej za Wolne Miasto Gdańsk; Jego Królewska Mość Król Hiszpański; Prezydent Republiki Francuskiej; Prezydent Republiki Greckiej; Jego Wysokość Regent Królestwa Węgierskiego; Jego Królewska Mość Król Włoski; Jego Cesarska Mość Cesarz Japonji; Jej Królewska Wysokość Wielka Księżna Luksemburgu; Jego Książęca Wysokość Książę Monaco; Jego Królewska Mość Król Norweski; Prezydent Republiki Panamskiej; Jej Królewska Mość Królowa Niderlandów; Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej; Prezydent Republiki Portugalskiej; Jego Królewska Mość Król Rumuński; Jego Królewska Mość Król Serbów, Kroatów i Słoweńców; Centralny Komitet Wykonawczy Związku Socjalistycznych Republik Rad; Związkowa Rada Szwajcarska; Prezydent Republiki Czeskosłowackiej;

Pragnąc zapewnić coraz większą skuteczność zapobieganiu i zwalczaniu fałszowania pieniędzy, mianowali swymi Pełnomocnikami: (pominięto),

którzy po okazaniu swych pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

CZĘŚĆ PIERWSZA

Artykuł pierwszy.

Wysokie Układające się Strony uznają przepisy, zawarte w części pierwszej niniejszej konwencji, za najbardziej skuteczny w obecnych warunkach środek zapobiegania przestępstwom fałszowania pieniędzy i zwalczania ich.

Artykuł 2.

W konwencji niniejszej przez wyraz "pieniądze" rozumie się pieniądze papierowe włącznie z biletami

bankowemi i pieniądze kruszcowe, mające kurs na mocy ustawy.

Artykuł 3.

Należy karać jako przestępstwa pospolite:

- 1) wszelkie oszukańcze wyrabianie lub przerabianie pieniędzy niez względu na środek, użyty dla osiągnięcia celu;
- 2) oszukańcze puszczanie fałszywych pieniędzy w obieg;
- 3) mające na celu puszczanie w obieg, sprowadzanie do kraju lub przyjmowanie fałszywych pieniędzy albo zaopatrywanie się w nie ze świadomością, iż są fałszywe;
- 4) usiłowanie tych przestępstw i rozmyślne w nich uczestniczenie;
- 5) oszukańcze wyrabianie, przyjmowanie lub zaopatrywanie się w narzędzia lub w inne przedmioty, przeznaczone z natury swej do wyrabiania fałszywych pieniędzy lub przerabiania pieniędzy.

Artykuł 4.

Każdy z czynów, przewidzianych w artykule 3, należy uważać za przestępstwo odrębne, jeżeli został popełniony w różnych państwach.

Artykuł 5.

Między czynami, przewidzianymi w artykule 3, nie należy co do sankcyj karnych czynić różnicy zależnie od tego, czy chodzi o pieniądze krajowe, czy o pieniądze zagraniczne; przepis ten nie może zależeć od żadnego warunku wzajemności ustawowej lub umownej.

Artykuł 6.

Kraje dopuszczające zasadę recydywy międzynarodowej, uznają, pod warunkami ustalonymi przez ich odnośne ustawodawstwa, obce wyroki skazujące, wydane zagranicą z racji jednego z czynów skazania przewidzianych w art. 3, jako powodujące taką recydywę.

Artykuł 7.

O ile udział powodów cywilnych jest dopuszczalny według ustawodawstwa wewnętrznego, zagraniczni powodowie cywilni, wliczając tu ewentualnie Wysoką Układającą się Stronę, której pieniądze sfalszowano, winni korzystać z wszystkich praw, które przyznaje własnym obywatelom ustawodawstwo kraju, gdzie sprawa jest sądzona.

Artykuł 8.

W krajach, które nie uznają zasady wydawania swoich obywateli, obywatele ci, powracający na obszar swego kraju po popełnieniu zagranicą czynów, przewidzianych w artykule 3, winni być karani tak, jak gdyby czyn był popełniony na obszarze ich własnego kraju, i to nawet w przypadku, gdyby winny nabył swoje obywatelstwo już po popełnieniu przestępstwa.

Postanowienie to nie ma zastosowania, jeżeli w wypadku podobnym nie można było zezwolić na wydanie cudzoziemca.

Artykuł 9.

Cudzoziemców, którzy popełnili zagranicą czyny, przewidziane w artykule 3, i znajdują się na obszarze kraju, którego ustawodawstwo wewnętrzne dopuszcza jako przepis ogólną zasadę ścigania przestępstw, popełnionych zagranicą, należy karać tak, jak gdyby czyn był popełniony na obszarze tego kraju.

Obowiązek ścigania zależy od warunku aby wydanie było żądane i aby kraj wezwany nie mógł wydać obwinionego z powodu, nie pozostającego w związku z czynem.

Artykuł 10.

Czyny, przewidziane w artykule 3, są z samego prawa uważane za wypadki, uzasadniające wydanie, w każdym traktacie ekstradycyjnym zawartym lub mającym być zawartym między różnymi Wysokimi Układającymi się Stronami.

Wysokie Układające się Strony, które nie uzależniają wydania przestępcy od istnienia umowy lub od warunków wzajemności, uznają od tej chwili czyny, przewidziane w art. 3, za wypadki uzasadniające

wydawanie sobie wzajemnie przestępców.

Zezwolenie na wydanie nastąpi zgodnie z prawem kraju wezwanego.

Artykuł 11.

Falszywe pieniądze jako też narzędzia i inne przedmioty oznaczone w artykule 3 Nr. 5, powinny być zajęte i skonfiskowane. Pieniądze te, narzędzia i przedmioty należy po dokonanej konfiskacie wydać na żądanie bądź rządowi, bądź też bankowi emisyjnemu, o którego pieniądze chodzi, z wyjątkiem sztuk stanowiących dowody rzeczowe, których przechowanie w archiwach kryminalnych jest nakazane przez ustawy kraju, gdzie nastąpiło ściganie, oraz z wyjątkiem okazów, których przesłanie do biura centralnego, wymienionego w artykule 12, wydałoby się użytecznym. W każdym razie wszystkie te przedmioty należy uczynić niezdatnymi do użytku.

Artykuł 12.

W każdym kraju dochodzenia w sprawach fałszowania pieniędzy należy w ramach ustawodawstwa wewnętrznego organizować przez biuro centralne.

Biuro centralne winno pozostawać w ścisłej łączności:

- a) z instytucjami emisyjnymi;
- b) z władzami policyjnymi wewnątrz kraju;
- c) z biurami centralnymi innych krajów.

Winno ono ześrodkować w każdym kraju wszystkie informacje, mogące ułatwić dochodzenia, zapobieganie i ściganie fałszowania pieniędzy.

Artykuł 13.

Biura centralne różnych krajów winny korespondować ze sobą bezpośrednio.

Artykuł 14.

Każde biuro centralne w granicach, jakie uzna za pożyteczne, winno przesłać biurom centralnym innych krajów zbiór autentycznych, lecz unieważnionych okazów pieniędzy własnego kraju.

W tych samych granicach będzie ono zawiadamiało regularnie zagraniczne biura centralne, udzielając wszelkich potrzebnych informacji:

- a) o nowych emisjach pieniędzy, skutecznionych we własnym kraju;
- b) o wycofaniu i przedawnieniu pieniędzy.

Wyjąwszy wypadki o znaczeniu czysto miejscowym, każde biuro centralne w granicach, jakie uzna za pożyteczne, winno komunikować zagranicznym biurom centralnym:

- 1) o wykryciu fałszywych pieniędzy.

Do zawiadomienia o sfalszowaniu biletów bankowych lub państwowych będzie dołączony opis techniczny podrobionych biletów, dostarczony wyłącznie przez instytucję emisyjną, której bilety zostały sfalszowane; przytem będzie przesłana odbitka fotograficzna albo - jeśli to możliwe - jeden egzemplarz sfalszowanego biletu. W wypadkach pilnych będzie można przesłać dyskretnie zainteresowanym biurom centralnym powiadomienie i krótki opis, pochodzące od władz policyjnych, niezależnie od powiadomienia i opisu technicznego, o którym mowa powyżej;

- 2) o poszukiwaniu, ściganiu, przytrzymaniu, skazaniu, wydaleniu fałszerzy pieniędzy jak również ewentualnie o zmianie miejsca ich pobytu i o wszelkich wiadomościach pożytecznych, zwłaszcza o rysopisach, odciskach palców i fotografiach fałszerzy pieniędzy;

- 3) o szczegółach wykrycia wyrobu fałszywych pieniędzy z zaznaczeniem, czy to wykrycie pozwoliło zająć wszystkie fałszywe pieniądze, pущzone w obieg.

Artykuł 15.

Przedstawiciele biur centralnych Wysokich Układających się Stron winni od czasu do czasu dla zapewnienia, udoskonalenia i rozwoju bezpośredniej współpracy międzynarodowej w dziedzinie zapobiegania i zwalczania fałszowania pieniędzy odbywać konferencje z udziałem przedstawicieli banków emisyjnych i zainteresowanych władz centralnych. Przedmiotem jednej z tych konferencji będzie mogła być organizacja i kontrola międzynarodowego centralnego biura informacyjnego.

Artykuł 16.

Przesłanie pism rekwizycyjnych, odnoszących się do przestępstw, wskazanych w artykule 3, należy

uskutecznić:

- a) przede wszystkim drogą bezpośredniego porozumienia się władz sądowych między sobą, w danym wypadku za pośrednictwem biur centralnych;
- b) drogą bezpośredniej korespondencji między ministrami sprawiedliwości obu krajów lub też przez bezpośrednie zwrócenie się władzy państwa wzywającego do ministra sprawiedliwości kraju wezwanego;
- c) za pośrednictwem agenta dyplomatycznego lub konsularnego kraju wzywającego w kraju wezwanym; agent ten prześle wprost pismo rekwizycyjne do właściwej władzy sądowej albo do władzy, którą wskaże rząd kraju wezwanego, i otrzyma wprost od tej władzy akta, stanowiące wykonanie pisma rekwizycyjnego.

W wypadkach pod a) i c) odpis pisma rekwizycyjnego będzie zawsze wysłany równocześnie do władzy wyższej kraju wezwanego.

W braku porozumienia przeciwnego należy pismo rekwizycyjne zredagować w języku władzy wzywającej, z zastrzeżeniem dla państwa wezwanego możliwości żądania tłumaczenia na jego język własny, uwierzytelnionego przez władzę wzywającą.

Każda z Wysokich Układających się Stron podaje do wiadomości przez zawiadomienie, skierowane do każdej z innych Wysokich Układających się Stron, na jaki lub na jakie z wyżej wskazanych sposobów przesyłania pism rekwizycyjnych zgadza się w odniesieniu do pism rekwizycyjnych tej ostatniej strony.

Dopóki jedna z Wysokich Układających się Stron nie złoży takiego oświadczenia, dotychczasowy jej sposób postępowania co do pism rekwizycyjnych pozostanie utrzymany.

Wykonanie pism rekwizycyjnych nie może pociągać za sobą zwrotu opłat i innych kosztów prócz kosztów ekspertyz.

Żadnego z postanowień niniejszego artykułu nie można interpretować jako zobowiązanie Wysokich Układających się Stron do przyjęcia w dziedzinie karnej systemu dowodów sprzecznego z ich ustawami

Artykuł 17.

Uczestnictwa którejkolwiek z Wysokich Układających się Stron w niniejszej konwencji nie należy tłumaczyć jako naruszającego jej stanowisko w ogólnej kwestji kompetencji jurysdykcji karnej jako zagadnienia prawa międzynarodowego.

Artykuł 18.

Konwencja niniejsza nie narusza zasady, że czyny, przewidziane w artykule 3, winny być w każdym kraju oceniane, ścigane i sądzone zgodnie z przepisami ogólnymi jego ustawodawstwa wewnętrznego, z zastrzeżeniem, że nie może być nigdy czynom tym zapewniona bezkarność.

CZĘŚĆ DRUGA

Artykuł 19.

Wysokie Układające się Strony zgadzają się, że wszystkie spory, jakieby mogły powstać między nimi co do wykładni albo stosowania niniejszej konwencji - o ile nie będzie można ich załatwić drogą bezpośrednich rokowań - będą przekazywane do decyzji Stałemu Trybunałowi Sprawiedliwości Międzynarodowej. Jeżeliby Wysokie Układające się Strony, między którymi powstał spór, albo jedna z nich, nie były Stronami Protokołu, noszącego datę 16 grudnia 1920 r., odnoszącego się do Stałego Trybunału Sprawiedliwości Międzynarodowej, spór ten podda się według ich woli i zgodnie z przepisami konstytucji każdej z nich bądź Stałemu Trybunałowi Sprawiedliwości Międzynarodowej, bądź trybunałowi arbitrażowemu, utworzonemu zgodnie z konwencją z dnia 18 października 1907 r. o pokojowym załatwianiu sporów międzynarodowych, bądź też jakimkolwiek, bądź też jakimkolwiek innemu trybunałowi arbitrażowemu.

Artykuł 20.

Konwencja niniejsza, której teksty: francuski i angielski, są narówni autentyczne, będzie nosiła datę dnia dzisiejszego; do dnia 31 grudnia 1929 r. będzie ona mogła być podpisana w imieniu każdego Członka Ligi Narodów oraz każdego Państwa nie będącego członkiem, a reprezentowanego na konferencji, która opracowała niniejszą konwencję lub któremu Rada Ligi Narodów przesłała egzemplarz wspomnianej konwencji.

Konwencja niniejsza będzie ratyfikowana. Dokumenty ratyfikacyjne zostaną przesłane Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów, który zawiadomi o ich otrzymaniu wszystkich członków Ligi oraz Państwa, nie będące członkami, wymienione w ustępie poprzednim.

Artykuł 21.

Każdy Członek Ligi Narodów lub każde Państwo nie-członek, wymienione w artykule 20, które tego układu nie podpisało, będzie mogło przystąpić do niniejszej konwencji, poczynawszy od dnia 1 stycznia 1930 r.

Dokumenty przystąpienia będą przesłane Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów, który zawiadomi o ich otrzymaniu wszystkich Członków Ligi i Państwa, nie będące członkami, wymienione we wspomnianym artykule.

Artykuł 22.

Kraje, które skłonne są ratyfikować konwencję zgodnie z ustępem drugim artykułu 20, albo też do niej przystąpić na mocy artykułu 21, ale które pragną być upoważnione do dodania zastrzeżeń przy stosowaniu konwencji, będą mogły zawiadomić o swym zamiarze Sekretarza Generalnego Ligi Narodów, a ten zakomunikuje natychmiast zastrzeżenia te wszystkim Wysokim Układającym się Stronom, w imieniu których zostanie złożony dokument ratyfikacyjny lub akt przystąpienia, zapytując je, czy mają do przedstawienia jakie sprzeciwy. Jeżeli w ciągu sześciu miesięcy od daty wspomnianego zawiadomienia żadna z Wysokich Układających się Stron nie zgłosi sprzeciwu, uczestnictwo w niniejszej konwencji tego kraju, które czyni rzeczony zastrzeżenie, będzie uważane za przyjęte przez Wysokie Układające się Strony z rzeczonym zastrzeżeniem.

Artykuł 23.

Ratyfikacja przez jedną z Wysokich Układających się Stron lub jej przystąpienie do niniejszej konwencji mieści w sobie stwierdzenie, że jej ustawodawstwo i jej organizacja administracyjna są zgodne z zasadami, przyjętymi w konwencji.

Artykuł 24.

O ile jedna z Wysokich Układających się Stron przy podpisywaniu, przy ratyfikacji lub w czasie przystąpienia nie złożyła oświadczenia przeciwnego - postanowienia niniejszej konwencji nie mają zastosowania do kolonij, do obszarów zamorskich, do obszarów pozostających pod protektoratem lub pod zwierzchnictwem albo pod mandatem.

Jednak Wysokie Układające się Strony zastrzegają sobie prawo przystąpienia do konwencji, zgodnie z postanowieniami artykułu 21 i 23, dla swych kolonij, obszarów zamorskich, obszarów pozostających pod protektoratem lub pod zwierzchnictwem albo mandatem. Zastrzegają one sobie również prawo wypowiedzenia jej oddzielnie zgodnie z postanowieniami artykułu 27.

Artykuł 25.

Konwencja niniejsza wejdzie w życie dopiero z chwilą ratyfikowania jej lub zgłoszenia przystąpienia do niej w imieniu pięciu Członków Ligi Narodów lub Państw nie-członków. Datą wejścia w życie będzie dziewięćdziesiąty dzień po otrzymaniu przez Sekretarza Generalnego Ligi Narodów piątej ratyfikacji lub piątego przystąpienia.

Artykuł 26.

Każda ratyfikacja lub przystąpienie które nastąpi po wejściu konwencji w życie zgodnie z artykułem 25, wywrze skutki poczynawszy od dziewięćdziesiątego dnia po dacie otrzymania go przez Sekretarza Generalnego Ligi Narodów.

Artykuł 27.

Konwencja niniejsza będzie mogła być wypowiedziana w imieniu każdego Członka Ligi Narodów lub każdego Państwa nie członka przez oświadczenie na piśmie, skierowane do Sekretarza Generalnego Ligi Narodów, który zawiadomi o niem wszystkich Członków Ligi i Państwa, nie będące członkami, wskazane w artykule 20. Wypowiedzenie wywrze skutki w rok po dacie, w której otrzyma je Sekretarz Generalny Ligi Narodów; będzie ono miało moc tylko w odniesieniu do tej Wysokiej Strony, za którą zostanie uskutecznione.

Artykuł 28.

Konwencja niniejsza będzie zarejestrowana przez Sekretarza Generalnego Ligi Narodów w dniu jej wejścia w życie.

Na dowód czego pełnomocnicy wyżej wymienieni podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Genewie dnia dwudziestego kwietnia tysiąc dziewięćset dwudziestego dziewiątego roku w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach Sekretariatu Ligi Narodów i którego odpisy uwierzytelnione będą wydane wszystkim Członkom Ligi i Państwom, nie będącym członkami, wskazanym w artykule 20.

ALBANJA

NIEMCY

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI

AUSTRJA

BELGJA

WIELKA BRYTANJA I PÓŁNOCNA IRLANDJA

oraz wszystkie części Imperjum Brytyjskiego, które nie są odrębnymi członkami Ligi Narodów

INDJE

Jak to przewiduje artykuł 24 konwencji, podpis mój nie obejmuje obszarów żadnego z Książąt ani Naczelników, którzy pozostają pod zwierzchnictwem Jego Królewskiej Mości.

BUŁGARJA

CHINY

KOLUMBJA

KUBA

DANJA

WOLNE MIASTO GDAŃSK

HISZPANJA

FRANCJA

GRECJA

WĘGRY

WŁOCHY

JAPONJA

LUKSEMBURG

MONACO

NORWEGJA:

W chwili przystąpienia do podpisania niniejszej konwencji niżej podpisany oświadcza w imieniu swego Rządu, że

Zważywszy postanowienia art. 176, ustęp 2 zwykłego kodeksu karnego norweskiego i art. 2 ustawy norweskiej o wydawaniu złoczyńców wydanie przewidziane w art. 10 niniejszej konwencji nie będzie mogło być uznane za przestępstwo przewidziane w art. 3, Nr. 2 o ile osoba puszczająca w obieg fałszywy pieniądz, otrzymała go w dobrej wierze.

PANAMA

HOLANDJA

P. J. Gerke

POLSKA

PORTUGALJA

RUMUNJA

KRÓLESTWO SERBÓW, KROATÓW I SŁOWEŃCÓW

ZWIĄZEK SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RAD

SZWAJCARJA

CZECHOSŁOWACJA

PROTOKÓŁ.

I. Wykładnia.

W chwili przystąpienia do podpisania konwencji, noszącej datę dnia dzisiejszego, niżej podpisani Pełnomocnicy oświadczają, że w odniesieniu do rozmaitych postanowień konwencji przyjmują wykładnię, wyszczególnioną poniżej.

Rozumie się:

- 1) że fałszowanie pieczęci, umieszczonej na bilecie bankowym i nadającej ważność temu biletowi w pewnym kraju, jest uważane za sfalszowanie biletu;
- 2) że konwencja nie narusza prawa Wysokich Układających się Stron do unormowania w swym ustawodawstwie wewnętrznym według ich uznania zasad, na których może się opierać lżejszy wyrok, lub zwolnienie od kary, jako też prawa łaski oraz amnestji;
- 3) że przepis, zawarty w artykule 4 konwencji, nie pociąga za sobą żadnej zmiany przepisów wewnętrznych, ustanawiających kary na wypadek zbiegu przestępstw. Przepis ten nie przeszkadza, by tego samego osobnika, który jest równocześnie fałszerzem i puszczającym w obieg, ściagać tylko jako fałszerza;
- 4) że Wysokie Układające się Strony są obowiązane wykonywać pisma rekwizycyjne tylko w

granicach, przewidzianych w ich ustawodawstwie krajowym.

II. Zastrzeżenia.

Wysokie Układające się Strony, które czynią zastrzeżenia, wyrażone poniżej, uzależniają od nich przyjęcie przez siebie konwencji; ich uczestnictwo z temi zastrzeżeniami przyjęte jest przez inne Wysokie Układające się Strony.

- 1) Rząd Indyj zastrzega, że artykuł 9 nie stosuje się do Indyj, gdzie nie należy do zakresu władzy ustawodawczej wprowadzenie przepisu, wyrażonego w tym artykule.
- 2) Oczekując wyniku rokowań, dotyczących zniesienia jurysdykcji konsularnej, z której korzystają jeszcze obywatele pewnych Mocarstw, Rząd Chiński nie może przyjąć artykułu 10, ustanawiającego ogólny obowiązek dla rządu, aby zezwalał na wydanie cudzoziemca, oskarżonego przez Państwo trzecie o fałszowanie pieniędzy.
- 3) Co do postanowień artykułu 20 delegacja Związku Socjalistycznych Republik Rad zastrzega dla swego Rządu możliwość skierowania, o ile tego pragnie, dokumentu ratyfikacyjnego do innego Państwa, które podpisało konwencję, w tym celu, aby Państwo to przesłało jego odpis Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów dla notyfikacji wszystkim Państwom, które konwencję podpisały lub do niej przystąpiły.

III. Oświadczenia.

Szwajcaria.

W chwili podpisywania konwencji przedstawiciel Szwajcarii złożył następujące oświadczenie:

Szwajcarska Rada Związkowa, nie mogąc zaciągać żadnych zobowiązań co do przepisów karnych konwencji przed załatwieniem w sposób pozytywny sprawy wprowadzenia w Szwajcarii jednolitego kodeksu karnego, zwraca uwagę, że ratyfikacja konwencji nie będzie mogła nastąpić w czasie określonym.

"Mimo to Szwajcarska Rada Związkowa skłonna jest wykonywać w granicach swej władzy postanowienia administracyjne konwencji od chwili kiedy ta wejdzie w życie zgodnie z artykułem 25".

Związek Socjalistycznych Republik Rad.

W chwili podpisywania konwencji przedstawiciel Związku Socjalistycznych Republik Rad złożył następujące oświadczenie:

"Delegacja Związku Socjalistycznych Republik Rad, przyjmując postanowienia artykułu 19, oświadcza, że Rząd Związku nie zamierza uciekać się w sprawach, które go dotyczą, do orzecznictwa Stałego Trybunału Sprawiedliwości Międzynarodowej.

Co do postanowienia tego samego artykułu, według którego spory, jakichby nie można załatwić drogą rokowań bezpośrednich, miałyby być poddane jakimkolwiek innemu postępowaniu arbitrażowemu poza Stałym Trybunałem Sprawiedliwości Międzynarodowej, delegacja Związku Socjalistycznych Republik Rad wyraźnie owiadcza, że przyjęcia tego postanowienia nie należy uważać za zmianę stanowiska Rządu Związku w ogólnej kwestji arbitrażu, jako środka załatwiania sporów między Państwami".

Protokół niniejszy, o ile stwarza zobowiązania między Wysokimi Układającymi się Stronami, będzie miał taką samą moc, taką samą wartość i taki sam czas trwania jak konwencja zawarta dnia dzisiejszego, za której część składową ma być uważany.

Na dowód czego niżej podpisani położyli swe podpisy pod niniejszym Protokołem.

Sporządzono w Genewie dnia dwudziestego kwietnia tysiąc dziewięćset dwudziestego dziewiątego roku w jednym egzemplarzu, który będzie złożony w archiwach Sekretariatu Ligi Narodów; uwierzytelnione jego odpisy będą rozesłane wszystkim Członkom Ligi Narodów i wszystkim Państwom nie-członkom, reprezentowanym na Konferencji.

ALBANJA

NIEMCY

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI

AUSTRJA

BELGJA

WIELKA BRYTANJA I PÓŁNOCNA IRLANDJA

oraz te wszystkie części Imperjum Brytyjskiego, które nie są odrębnymi członkami Ligi Narodów

INDJE

BUŁGARJA

CHINY

KOLUMBJA

KUBA

DANJA

WOLNE MIASTO GDAŃSK

HISZPANJA

FRANCJA

GRECJA

WĘGRY
WŁOCHY
JAPONJA
LUKSEMBURG
MONACO
NORWEGJA
PANAMA
HOLANDJA
POLSKA
PORTUGALJA
RUMUNJA
KRÓLESTWO SERBÓW, KROATÓW I SŁOWEŃCÓW
ZWIĄZEK SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RAD
SZWAJCARJA
CZECHOSŁOWACJA

PROTOKÓŁ FAKULTATYWNY.

Uznając wybitny postęp w dziedzinie zwalczania fałszowania pieniędzy, urzeczywistniony przez konwencję w celu zwalczania fałszowania pieniędzy, która nosi datę dnia dzisiejszego, Wysokie Strony podpisujące protokół niniejszy zobowiązują się, z zastrzeżeniem ratyfikacji, uważać w swych stosunkach wzajemnych, o ile chodzi o wydawanie sobie przestępców, czyny przewidziane w artykule 3 wspomnianej konwencji za przestępstwa pospolite.

Zezwolenie na wydanie będzie udzielane zgodnie z prawem państwa wezwanego.

Przepisy drugiej części wspomnianej konwencji mają również zastosowanie do protokołu niniejszego, z wyjątkiem przepisów następujących:

1. Protokół niniejszy będzie mógł być podpisany zgodnie z artykułem 20 konwencji w imieniu Każdego Państwa, będącego członkiem Ligi Narodów, i w imieniu każdego Państwa, nie będącego jej członkiem, które było reprezentowane na Konferencji i które podpisało lub podpisze konwencję, albo któremu Rada Ligi Narodów prześle egzemplarz wspomnianej konwencji.

2. Protokół niniejszy wejdzie w życie dopiero z chwilą, gdy zostanie ratyfikowany, lub gdy zostanie zgłoszone przystąpienie do niego w imieniu trzech Członków Ligi Narodów lub Państw nie-członków.

3. Ratyfikacja niniejszego protokołu i przystąpienie do niego są niezależne od ratyfikacji konwencji, albo od przystąpienia do niej.

Na dowód czego niżej wymienieni Pełnomocnicy położyli swe podpisy pod niniejszym protokołem.

Sprządzono w Genewie dwudziestego kwietnia tysiąc dziewięćset dwudziestego dziewiątego roku w jednym egzemplarzu, stanowiącym załącznik do konwencji w celu zwalczania fałszowania pieniędzy.

AUSTRJA
KOLUMBJA
KUBA
GRECJA
PORTUGALJA
RUMUNJA
KRÓLESTWO SERBÓW, CHORWATÓW I SŁOWEŃCÓW
CZECHOSŁOWACJA
PANAMA
BUŁGARJA
HISZPANJA
POLSKA

Zaznajomiwszy się z powyższą konwencją wraz z protokołem, oraz z protokołem fakultatywnym, uznaliśmy je i uznajemy za słuszne zarówno w całości, jak i każde z zawartych w nich postanowień; oświadczamy, że są przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone i przyrzekamy, że będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego, wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 12 maja 1934 r.